

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobkyně: **M. R.**
státní příslušnice Ukrajiny
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 1618/30, Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2023, č. j. MV-220638-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 15. 11. 2022, č. j. OAM-6168-11/ZR-2022, zrušilo žalobkyni povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty na území České republiky podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a stanovilo jí lhůtu 30 dnů k vycestování.
2. Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla žalobkynino odvolání a rozhodnutí ministerstva potvrdila.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

3. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žaloba

4. Podle žalobkyně se žalovaná nevypořádala s odvolací námitkou, podle které nebyly splněny podmínky pro aplikaci § 37 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Toto ustanovení lze aplikovat výhradně v řízení o žádosti, nikoli bylo-li zahájeno řízení z moci úřední (jak tomu bylo v tomto případě).
5. Žalobkyně nesouhlasí s posouzením odvolací námitky, podle které nemohlo být napadené rozhodnutí založeno pouze na kopii oznámení o nástupu do zaměstnání u Č. l. z., a.s. Spisový materiál musí obsahovat originál dokladu, jehož údaje podle žalované neodpovídaly skutečnosti. Založení kopie rozhodně nepostačuje. Skutkový stav proto nebyl zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.
6. Napadené rozhodnutí bylo podle žalobkyně vydáno na základě důkazů, které byly procesně nepoužitelné. Žalovaná vycházela primárně ze sdělení paní I. L. ohledně potvrzení o nastoupení do zaměstnání, které je zachyceno v úředním záznamu. Povinností správních orgánů je na základě zjištění z úředního záznamu předvolat účastníky a svědky. Skutečnosti zjištěné z úředního záznamu nelze automaticky bez dalšího použít jako podklad pro odůvodnění bez předvolání účastníků a svědků.
7. Podle názoru žalobkyně nebylo prokázáno, že se v případě potvrzení o nástupu do zaměstnání jedná o dokument, který by byl padělaný, pozměněný či neodpovídal skutečnosti. Rovněž nebylo bez důvodných pochybností zjištěno, že se jedná o listinu, kterou nevydaly Č. l. z., a.s. K takovému závěru by bylo třeba provést další dokazování. Nedostatečné dokazování nelze nahrazovat odkazy na sdělení úřadu práce a OSSZ. Skutečnost, že zaměstnavatel neoznámil nástup žalobkyně do zaměstnání, bez dalšího automaticky neznamená, že do zaměstnání nenastoupila. Sama žalobkyně nemá možnost tuto skutečnost jakkoli ovlivnit.
8. Žalobkyně dále tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Ministerstvo v řízení sp. zn. OAM-21703/ZM-2021 již jednou na základě žádosti žalobkyně meritorně přezkoumalo podmínky pro změnu zaměstnavatele a žádosti o udělení souhlasu se změnou vyhovělo. V rámci tohoto řízení žalobkyně doložila potvrzení, že pracovní poměr u Č. l. z., a.s. skončil dohodou k 26. 3. 2021. Je nepochybné, že tento pracovní poměr musel vzniknout, byl-li následně ukončen. Potvrdilo-li ministerstvo, že pracovní poměr byl k 26. 3. 2021 ukončen, je nutno k jeho závěru závazně přihlížet ve smyslu § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Poukaz ministerstva na to, že výpověď z pracovního poměru neodpovídá skutečnosti, nemá oporu ve spisovém materiálu. K platnosti výpovědi není třeba souhlas ani přijetí zaměstnavatele. Neplatnost výpovědi lze napadnout výhradně u soudu.
9. Napadené rozhodnutí je podle žalobkyně nepřezkoumatelné rovněž v otázce dopadu do jejího soukromého a rodinného života. Žalobkyně nemá kvůli aktuálnímu vojenskému konfliktu možnost vrátit se do domovského státu ani podat na zastupitelském úřadu České republiky opětovnou žádost o zaměstnaneckou kartu. To nelze zhojit odkazem na možnost požádat o vízum za účelem strpění, neboť jde o odlišné pobytové oprávnění.

Vyjádření žalované

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

10. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobní námitky jsou ve většině shodné s odvolacími. Odkazuje proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Byly splněny veškeré podmínky pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, je řádně odůvodněno, v souladu s právními předpisy a základními zásadami správního řízení.
11. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
13. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítky, neshledal.
14. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Žalovaná s tímto postupem výslovně souhlasila a souhlas žalobkyně soud předpokládá, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělila, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí. Dokazování soud neprováděl.

Zjištění ze správního spisu

15. Oznámením ze dne 10. 8. 2022 ministerstvo zahájilo řízení ve věci zrušení povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty, které bylo žalobkyni uděleno s platností od 8. 2. 2021 do 31. 12. 2022. Ministerstvo řízení zahájilo, neboť žalobkyně v rámci řízení o vydání zaměstnanecké karty předložila padělané anebo pozměněné doklady, nebo doklady, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti. Konkrétně se jednalo o potvrzení o nástupu do pracovního poměru ke dni 9. 2. 2021, které měl vydat zaměstnavatel Č. l. z., a.s. Ministerstvu byl doručen podnět úřadu práce, ze kterého vyplynulo, že žalobkyně do pracovního poměru k tomuto zaměstnavateli nenastoupila, ačkoli jí na základě smlouvy o budoucí pracovní smlouvě bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty.
16. V rámci šetření k tomuto podnětu ministerstvo zjistilo, že žalobkyně předložila dne 10. 3. 2021 potvrzení o nástupu do pracovního poměru, který ovšem nevydaly Č. l. z., a.s. Okresní správa sociálního zabezpečení Rakovník ve sdělení ze dne 21. 1. 2022 uvedla, že podle dostupných informací z registru pojištěnců ČSSZ byla žalobkyně od 1. 12. 2005 do 31. 12. 2008 zaměstnána u společnosti M. v.o.s. a od 25. 1. 2021 dosud u společnosti P. s.r.o. Úřad práce ČR – kontaktní pracoviště Rakovník v odpovědi na žádost ministerstva ze dne 21. 1. 2022 uvedl, že žalobkyně není a nebyla vedena jako uchazečka či žadatelka o zaměstnání na tomto úřadu práce. Eviduje pouze sdělení o nenastoupení žalobkyně, které zaslala společnost Č. l. z., a.s., dne 4. 11. 2021 a které bylo dne 8. 11. 2021 odesláno ministerstvu. V tomto sdělení, které je také součástí správního spisu, je uvedeno, že zaměstnavatel oznamuje nenastoupení cizince (žalobkyně) do zaměstnání a že žalobkyně tuto společnost vůbec nekontaktovala. V podání ze dne 19. 1. 2022 sdělila společnost Č. l. z., a.s. ministerstvu, že žalobkyně k ní jako zaměstnankyně nenastoupila.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

17. Ve spisu je dále založena „výpověď z pracovních poměrů“ ze dne 26. 3. 2021, v níž žalobkyně sděluje společnosti Č. l. z., a.s., že dává výpověď z pracovního poměru. Pracovní poměr založený smlouvou ze dne 9. 2. 2021 zaniká k 26. 3. 2021. Na dokumentu se nachází podpis žalobkyně a razítko zaměstnavatele s podpisem a pod ním je uvedeno „L., *personální odd.*“.
18. Dne 21. 6. 2022 zaslalo ministerstvo Č. l. z., a.s., žádost o ověření informací, v níž požádalo o sdělení, zda „výpověď z pracovních poměrů“ byla skutečně uzavřena mezi touto společností a žalobkyní, případně zda žalobkyně nastoupila, či nenastoupila do pracovního poměru, či zda došlo k administrativnímu pochybení, které způsobilo tuto nejasnou situaci. V odpovědi z téhož dne uvedla paní L. z personálního oddělení Č. l. z., a.s., že výpověď v jejich společnosti uzavřena nebyla. Ve výpovědi je uveden její podpis, ale ve skutečnosti to její podpis není, takto se nepodepisuje. U výpovědi by musel být podpis jejich ředitele. Žalobkyně v jejich společnosti nikdy nepracovala. Dne 28. 7. 2022 ministerstvo požádalo paní L. o ověření potvrzení ze dne 9. 2. 2021, podle kterého žalobkyně nastoupila tohoto dne do zaměstnání u společnosti Č. l. z., a.s., a které měla vystavit tato společnost (potvrzení obsahuje též razítko této společnosti a podpis, který má patřit paní L.). K této žádosti paní L. dne 28. 7. 2022 sdělila, že tento doklad vidí poprvé, nikdy jej nepodepisovala. Odpovědnou osobou, která může takové doklady podepisovat, je ředitel. Kdyby žalobkyně nastoupila do pracovního poměru, musela by ji přihlásit, brala by mzdu atd., což se nestalo. Součástí spisu je i sdělení společnosti Č. l. z., a.s., z téhož dne, podle kterého „dokumenty v e-mailu“ nebyly vydány touto společností.
19. Dne 15. 11. 2022 vydalo ministerstvo prvostupňové rozhodnutí. Uvedlo, že bylo prokázáno, že žalobkyně dne 10. 3. 2021 před přebráním průkazu o povolení k pobytu s biometrickými údaji předložila doklad neodpovídající skutečnosti – potvrzení o nástupu do zaměstnání ke společnosti Č. l. z., a.s. Podle tohoto dokladu měla žalobkyně do pracovního poměru k této společnosti nastoupit dne 9. 2. 2021. Pokud by nepředložila doklad, ze kterého by vyplývalo, že nastoupila na pracovní místo, ke kterému se vztahuje žádost o vydání zaměstnanecké karty, nesplnila by povinnost vyplývající ze zákona a průkaz povolení k pobytu by jí nebyl vydán, a tím by povolení k pobytu ve formě zaměstnanecké karty nenabývalo právní moci. Ministerstvo si přímo u společnosti Č. l. z., a.s., ověřilo, že žalobkyně do pracovního poměru nikdy nenastoupila. Pravost potvrzení o nástupu do zaměstnání vyvrátila osoba, která jej měla podepsat, také se zdůvodněním, že sama není vůbec oprávněna jménem společnosti tyto dokumenty podepisovat. Skutečnost, že žalobkyně do zaměstnání u této společnosti vůbec nenastoupila, potvrdil též úřad práce a okresní správa sociálního zabezpečení. To, že žalobkyně splnila podmínky pro oznámení změny zaměstnavatele k zaměstnavateli P. s.r.o., není důkazem o tom, že nepředložila padělaný nebo pozměněný doklad. Ministerstvo ověřilo i výpověď z pracovního poměru uzavřenou dne 26. 3. 2021, přičemž společnost České lupkové závody, a.s., uvedla, že tento doklad nevydala a není v něm uvedeno jméno osoby, která by byla oprávněna výpovědi podepisovat. Protože ministerstvo rozhodlo podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, uvedlo, že mu nepřísluší zabývat se dopadem do soukromého a rodinného života žalobkyně. Z důvodu veřejného zájmu bylo povinno takto rozhodnout. S ohledem na stávající situaci na Ukrajině má žalobkyně možnost požádat o udělení dočasné ochrany a zůstat v České republice. Nesplňovala-li by podmínky pro udělení dočasné ochrany, může požádat o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území.
20. Proti rozhodnutí ministerstva brojila žalobkyně odvoláním, v němž uplatnila v zásadě shodné námitky jako v žalobě.

21. Napadeným rozhodnutím žalovaná odvolání žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Uvedla, že žalobkyně potvrzení o nástupu do zaměstnání doložila ještě v průběhu řízení o vydání zaměstnanecké karty před převzetím průkazu k pobytu. Kdyby potvrzení nedoložila, nesplnila by svou zákonnou povinnost a průkaz by jí nebyl vydán. Až převzetím průkazu se pobyt stává realizovaným a rozhodnutí o povolení k pobytu nabývá právní moci. Tedy až tímto úkonem je řízení ukončeno. Žalobkyně tedy doklad neodpovídající skutečnosti doložila ještě v řízení o jejím pobytovém oprávnění. Originál potvrzení o nástupu do zaměstnání je součástí spisu týkajícího se řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Kopie, která je součástí spisu v projednávané věci, byla vytvořena z originálu dokumentu dne 10. 8. 2022, což je potvrzeno i razítkem na tomto dokladu. Skutečnost, že ve spisu je pouze kopie této listiny, tak nemá na zákonnost rozhodnutí žádný vliv. Správní řád nečiní žádný rozdíl mezi originálem a kopií listiny. Použití důkazů z jiného řízení je přípustné. Odlišnost správního řízení vedeného na žádost a z moci úřední je pak v tomto směru irelevantní, neboť ministerstvo z obou řízení přejímá určitý, pro něj podstatný obsah, který byl získán procesně správným způsobem. Žalobkyně měla možnost se k provedeným důkazům vyjádřit i navrhnout důkazy, jejichž provedení pokládala za potřebné. Žalovaná nepovažovala za potřebné provést důkaz svědeckou výpovědí paní L., neboť skutečnost, že žalobkyně do zaměstnání vůbec nenastoupila, potvrdil i úřad práce a okresní správa sociálního zabezpečení. Svědecká výpověď by nemohla zvrátit skutková zjištění týkající se ověření pravosti doloženého dokladu, která svědčí o tom, že žalobkyně do zaměstnání nenastoupila. Pokud jde o výpověď přiloženou k oznámení změny zaměstnavatele, u níž bylo zjištěno, že byla podepsána osobou, která není oprávněna výpovědi podepisovat a ani ji nepodepsala, žalovaná uvedla, že by byl na místě postup podle § 156 odst. 2 správního řádu, tedy zrušit sdělení o povolení změny zaměstnavatele. Avšak za situace, kdy je zaměstnanecká karta zrušena, by byl tento postup nadbytečný. V daném případě nemají správní orgány zákonnou povinnost posuzovat přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do rodinného a soukromého života. I přesto je v určitých případech podle judikatury nutno přiměřenost dopadů hodnotit. K tomu je ale nutné, aby účastník řízení uvedl konkrétní skutečnosti, které vybočují z obecného rámce, a ty musí také doložit. Žalobkyně nijak nekonkretizovala, v čem spatřuje nepřiměřenost zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaná proto přiměřenost posoudila na základě podkladů a informací, které měla k dispozici. Žalobkyně v České republice pobývá od roku 2021 a nemá zde žádné rodinné příslušníky. Pokud jde o situaci na Ukrajině, české státní orgány musejí respektovat existenci důvodů znemožňujících vycestování. Žalobkyně má možnost v České republice zůstat na základě víza za účelem strpení pobytu.

Posouzení žaloby

22. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.
23. Podle § 37 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané anebo pozměněné doklady nebo doklady, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti.
24. Soud v první řadě konstatuje, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalovaná se řádně vypořádala se všemi uplatněnými odvolacími námitkami.
25. To platí i pro námitku nemožnosti aplikace § 37 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

Uvedla, že žalobkyně potvrzení o nástupu do zaměstnání doložila ještě v průběhu řízení o vydání zaměstnanecké karty před převzetím průkazu k pobytu. Kdyby potvrzení nedoložila, nesplnila by svou zákonnou povinnost a průkaz by jí nebyl vydán. Až převzetím průkazu se pobyt stává realizovaným a rozhodnutí o povolení k pobytu nabývá právní moci. Tedy až tímto úkonem je řízení ukončeno. Není tedy pravda, že žalobkyně doklad neodpovídající skutečnosti nedoložila v řízení o jejím pobytovém oprávnění.

26. Nelze tedy přisvědčit žalobnímu tvrzení, podle kterého žalovaná při vypořádání této odvolací námitky paušálně odkázala na to, že prvostupňové rozhodnutí je v souladu se zákonem. Žalobkyně přitom s vypořádáním této odvolací námitky v žalobě věcně nepolemizuje, opakuje pouze, že § 37 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců lze aplikovat pouze v případě řízení o žádosti. S tím se soud neztotožňuje. Především nic takového ze znění tohoto ustanovení neplyne. Zmínka o „*žádosti o udělení víza*“ odkazuje na předcházející řízení o žádosti o dané pobytové oprávnění, a nikoliv k (posléze vedenému) řízení o zrušení pobytového oprávnění. To je zřejmé i z formulace v minulém času („... *cizinec v žádosti...uvedl...nebo k žádosti předložil*...“). Řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (resp. jakéhokoli jiného pobytového titulu) je navíc z logiky věci vždy řízením zahajovaným z moci úřední [nebude-li se jednat o zcela neobvyklou situaci, kdy by cizinec o zrušení pobytového titulu sám požádal, např. podle § 37 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců]. Zjistí-li ministerstvo, že cizinec dosáhl vydání zaměstnanecké karty na základě padělaných či pozměněných dokladů, nebo dokladů, jejichž obsah neodpovídá skutečnosti, či na základě nepravdivých údajů, nezbyvá mu, než zahájit řízení o zrušení její platnosti (viz spojení „*ministerstvo zruší*“ použité ve shora citovaných ustanoveních) právě podle § 37 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců (ve spojení s § 46e odst. 1 téhož zákona). Je také zjevné, že ministerstvo může řízení o zrušení platnosti zahájit a vést až poté, co je cizinci zaměstnanecká karta vydána, tedy řízení o žádosti o její vydání pravomocně ukončeno. Zjistilo-li by ministerstvo již v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty, že cizinec předložil padělané, pozměněné či jinak nesprávné doklady, bylo by to důvodem pro zamítnutí žádosti, nikoli pro vedení řízení o zrušení pobytového oprávnění (které dosud nebylo vydáno). Žalobkynina teorie, podle které je možno § 37 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců aplikovat pouze v řízení o žádosti, je tedy nesprávná a ve svém důsledku by znamenala, že toto ustanovení nebude možno aplikovat nikdy.
27. Důvodná není ani námitka, podle které způsobilým podkladem pro rozhodnutí nemohla být kopie potvrzení o nástupu do zaměstnání, ale bylo třeba do spisu založit originál tohoto dokumentu. Tento názor žalobkyně nemá oporu v zákoně.
28. Podle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
29. Z žádného ustanovení správního řádu (ani zákona o pobytu cizinců) nevyplývá, že by správní orgán musel při zjišťování skutkového stavu vycházet toliko z originálu listiny. Takovým ustanovením není ani § 53 odst. 6 správního řádu, na který žalobkyně poukazuje, neboť toto ustanovení upravuje způsob provádění důkazů listinou, nikoli požadavky na kvalitu listiny jako důkazu v tom smyslu, že by vždy muselo jít o originál. Existují samozřejmě situace, v nichž zákon na předložení originálu určité listiny z legitimních důvodů trvá (viz např. § 55 či § 72 zákona o pobytu cizinců), to ale není tento případ.
30. Ministerstvo v řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty obstaralo ze správního spisu týkajícího se žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty listinu „potvrzení o nástupu Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

do zaměstnání“ ze dne 9. 2. 2021. Tuto listinu učinilo součástí správního spisu v nynější věci, a to tak, že pořídilo fotokopii z jejího originálu. Na této fotokopii se nachází razítko „Fotokopie souhlasí s originálem, datum 10. 8. 2022 a kulaté razítko ministerstva s parafrází“. Takovému postupu ministerstva není co vytknout. Díky němu totiž obstaralo podklad, o jehož autenticitě nejsou žádné pochybnosti. Jeho originál je založen ve správním spise o žádosti žalobkyně, s jehož obsahem musela být žalobkyně dobře seznámena, ostatně sama v řízení o žádosti tuto listinu, jejíž obsah byl posléze vyhodnocen jako nepravdivý, ministerstvu předložila. Soud pak nad rámec nutného uvádí, že sám porovnal obsah originálu potvrzení o nástupu do zaměstnání, který je založen ve správním spise týkajícím se žádosti, a jeho fotokopii a neshledal mezi nimi žádné odlišnosti.

31. Soud nezpochybňuje, že za určitých situací by bylo nutné na předložení originálu listiny trvat, a to například právě tehdy, pokud by vznikly pochybnosti o správnosti obsahu listiny (kopie), resp. pochybnosti o jejím souladu s originálem. Nic takového ale žalobkyně v posuzované věci netvrdí a netvrdila ani v řízení před správním orgánem. Nenamítá například, že by snad ministerstvo při pořizování fotokopie originál této listiny nějak pozměnilo či s ním jinak nezákonně manipulovalo. Neuvádí ani, jak se měla skutečnost, že ministerstvo v řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty vycházelo z kopie této listiny, dotknout jejích procesních práv. Žalobní námitka je tedy nedůvodná.
32. Žalobkyni nelze přisvědčit ani v tom, že napadené (resp. prvostupňové) rozhodnutí je založeno na procesně nepoužitelných důkazech. Podle žalobkyně žalovaná vycházela primárně ze sdělení paní L., které je úředním záznamem, který podle žalobkyně není možno použít jako podklad rozhodnutí.
33. K tomu soud v první řadě uvádí, že sdělení paní L. (zaměstnankyně personálního oddělení společnosti Č. l. z., a.s.) není úředním záznamem, jak mylně tvrdí žalobkyně. Nejde tedy o listinu, ve které by správní orgán vlastními slovy zachycoval skutečnosti zjištěné před zahájením správního řízení nebo v jeho průběhu.
34. Jak soud popsala shora, ve spisu je založeno jednak sdělení Č. l. z., a.s., ze dne 19. 1. 2022 (podepsané paní L.), v němž je uvedeno, že žalobkyně do zaměstnání k této společnosti nenastoupila, dále e-mailové sdělení paní L. ze dne 21. 6. 2022, že listinu obsahující výpověď žalobkyně z pracovního poměru u této společnosti nepodepsala, že výpovědi podepisuje ředitel společnosti a že žalobkyně v jejich společnosti nikdy nepracovala, a dále e-mailové sdělení ze dne 28. 7. 2022, v němž paní L. uvádí, že nepodepsala potvrzení o nástupu do zaměstnání, odpovědnou osobou k podpisu těchto dokumentů je ředitel. Ve správním spisu je dále založeno sdělení Č. l. z., a.s. (podepsané paní L.) ze dne 28. 7. 2022, v němž se uvádí, že dokumenty zaslané e-mailem (potvrzení o nástupu do zaměstnání) tato společnost nevydala.
35. Žádnou z těchto listin (dvě sdělení Č. l. z., a.s., a e-maily od paní L.) nelze hodnotit jako úřední záznam. Svou povahou se tyto listiny nejvíce blíží čestnému prohlášení této společnosti, resp. její zaměstnankyně ohledně skutečností, na které se ministerstvo tázalo (autenticita předložených listin). Tato sdělení ministerstvo obstaralo procesně korektním způsobem a žalobkyně byla s jejich obsahem řádně seznámena. Již z tohoto důvodu nemůže být žalobkynina argumentace úspěšná. I kdyby však o úřední záznamy šlo, ani v takovém případě by nebylo možno dospět k závěru, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn, resp. zjištěn na základě procesně nepoužitelných důkazů. Je sice pravdou, že není možné jednotlivou skutečnost dokazovat úředním záznamem jako samostatným důkazem (např. rozsudky NSS ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, a ze dne 14. 3. 2019, č. j. Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

3 As 231/2017-49, či náleze Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02). V posuzované věci však popsane listiny tvořily pouze jeden ze vzájemně se logicky doplňujících podkladů, na jejichž základu správní orgány dospěly k závěru, že potvrzení o nástupu do zaměstnání, které žalobkyně předložila před převzetím zaměstnanecké karty, neobsahuje pravdivé údaje. To, že žalobkyně do pracovního poměru, pro který jí byla vydána zaměstnanecká karta, vůbec nenastoupila, vyplývá i z dalších listin, které tvoří součást správního spisu – jde zejména o sdělení okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 1. 2022, sdělení úřadu práce z téhož dne a sdělení o nenastoupení žalobkyně do zaměstnání ze dne 4. 11. 2021. Ve spojení se sděleními společnosti Č. l. z., a.s., a její zaměstnankyně tvoří tyto podklady logický a vzájemně se doplňující celek důkazů, na jejichž základu bylo možno učinit jednoznačný závěr, že žalobkyně do zaměstnání k určenému zaměstnavateli nenastoupila, a že tedy předložené potvrzení o nastoupení do zaměstnání obsahuje nepravdivé údaje. Nelze si ostatně nepovšimnout, že sama žalobkyně věcně tento závěr správních orgánů nezpochybňuje (v žalobě ani jednou neuvádí, že by snad do zaměstnání skutečně nastoupila) a nijak nevysvětluje, jak je možné, že okresní správa sociálního zabezpečení, úřad práce i její údajný zaměstnavatel shodně potvrdili, že do zaměstnání nenastoupila, ačkoli v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty žalobkyně tvrdila opak.

36. Důvodná není ani námitka poukazující na rozpor se zásadou legitimního očekávání, které mělo žalobkyni vzniknout na základě vyhovění její žádosti o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele. Žalobkyně uvádí, že k této žádosti přiložila potvrzení ze dne 21. 4. 2021 o ukončení pracovního poměru u Č. l. z., a.s., které ministerstvo akceptovalo a žádosti dne 21. 4. 2021 vyhovělo. Pokud ministerstvo uznalo, že pracovní poměr skončil, muselo též uznat, že vznikl jejím nástupem do zaměstnání.
37. K tomu soud konstatuje, že ministerstvu vznikly pochybnosti ohledně skutečného nástupu žalobkyně do určeného zaměstnání až na základě podnětu úřadu práce, který mu byl doručen dne 8. 11. 2021, a ke kterému bylo přiloženo sdělení společnosti Č. l. z., a.s., o nenastoupení žalobkyně do zaměstnání ze dne 4. 11. 2021. Do té doby ministerstvo zjevně nedisponovalo žádnými indiciemi, které by mohly zavdávat jakékoli pochybnosti o tom, že žalobkyně do pracovního poměru řádně nastoupila a následně jej ukončila výpovědí. Udělilo-li tedy dne 21. 4. 2021 (téměř sedm měsíců před tím, než obdrželo podnět od úřadu práce) žalobkyni souhlas se změnou zaměstnavatele, a teprve následně po zjištění, že žalobkyni předložené podklady obsahují nepravdivé údaje, zahájilo řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty, které vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, nelze takovému postupu z hlediska žalobkynina legitimního očekávání nic vytýkat. Ministerstvo toliko vždy (ať již při vyhovění žádostem o zaměstnaneckou kartu, či o souhlas se změnou zaměstnavatele, nebo při zrušení zaměstnanecké karty) vycházelo z podkladů, které mělo aktuálně k dispozici. Nadto nelze pominout, že to byla právě žalobkyně, kdo ministerstvu předložil podklady, které se následně ukázaly být nepravdivými (potvrzení o nástupu do zaměstnání i výpověď z pracovního poměru). Vyhovění námitce porušení zásady legitimního očekávání by tak ve svém důsledku znamenalo porušení zásady, že nikdo nemůže těžit z vlastního nepoctivého jednání. Namítá-li žalobkyně, že výpověď z pracovněprávního poměru je jednostranný právní úkon, k jehož platnosti není třeba souhlas ani přijetí zaměstnavatele, a že neplatnost výpovědi lze napadnout výhradně u soudu, má jistě obecně pravdu (odhlédne-li soud od toho, že žalobkyně na s. 7 žaloby jednou uvádí, že pracovní poměr skončil dohodou, dále však, že pracovní poměr byl ukončen výpovědí). Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je však tato argumentace bez jakékoli

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

relevance. Jeho odůvodnění totiž není založeno na tom, zda žalobkyně platně ukončila pracovní poměr, či nikoli, ale na závěru, že žalobkyně předložila potvrzení o nástupu do zaměstnání, které obsahovalo nepravdivé údaje. Pokud ministerstvo při zjišťování skutkového stavu na základě sdělení paní L. dospělo mimo jiné také k tomu, že i podpis na předložené výpovědi nepatří zaměstnankyni společnosti Č. l. z., a.s., (aniž by jakkoli hodnotilo, zda k platnosti výpovědi je, či není nutný podpis zaměstnavatele), šlo o zjištění v zásadě nad rámec skutečností nutných pro řádné objasnění všech podstatných okolností nutných pro vydání rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Toto zjištění nicméně také potvrzuje závěr správních orgánů, že žalobkyně skutečně práci u uvedené společnosti nevykonávala.

38. Poslední žalobní námitka se týká posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do žalobkynina soukromého a rodinného života. Žalobkyně vytýká žalované, že nepřihlédla k probíhajícímu válečnému konfliktu na Ukrajině.
39. V souvislosti s posouzením dopadů do rodinného a soukromého života cizince je třeba zdůraznit, že v případě zrušení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců provedl obecný test přiměřenosti již zákonodárce, neboť na rozdíl např. od důvodů uvedených v § 37 odst. 2 téhož zákona, nepodmínil aplikaci § 37 odst. 1 posouzením přiměřenosti (viz též § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců). V běžných případech a v obecné rovině lze totiž předpokládat, že podvodné jednání cizince spočívající v předložení pozměněných, padělaných či nepravdivých dokladů bude převažovat nad zájmem cizince na nenarušení jeho soukromého a rodinného života.
40. Takový přístup zákonodárce není ojedinělý a týká se řady ustanovení zákona o pobytu cizinců. Pro tyto případy NSS dovodil, že i přes absenci výslovného zákonného požadavku jsou správní orgány povinny s ohledem na mezinárodní závazky vyplývající z čl. 8 Úmluvy výjimečně posoudit přiměřenost zásahu do rodinného a soukromého života cizince, avšak k potenciální aktivaci uvedeného článku musí cizinec ve správním řízení vznést konkrétní námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého či rodinného života. Teprve pak se správní orgán s touto námitkou musí vypořádat (viz např. rozsudky NSS ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019-32, bod 13 a judikaturu tam citovanou, nebo ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39, č. 3990/2020 Sb. NSS, bod 15).
41. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně do řízení nevnesla žádná tvrzení či námitky stran nepřiměřenosti zásahu do soukromého či rodinného života. V souladu se shora citovanou judikaturou proto nelze žalované vytýkat, že do odůvodnění napadeného rozhodnutí nevtělila žádné úvahy stran přiměřenosti zásahu do žalobkynina rodinného či soukromého života, resp. že se omezila na obecné konstatování, že žalobkyně v ČR pobývá od roku 2021 a nemá zde žádnou rodinu. O nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí tak nelze rozumně uvažovat.
42. Jediným tvrzením souvisejícím se soukromým životem žalobkyně byl její poukaz na aktuální situaci na Ukrajině. K němu se správní orgány přezkoumatelně vyjádřily (poukázaly na možnost dočasné ochrany či vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpení pobytu). Žalobkyni proto nelze přisvědčit, že by správní orgány nijak nereflektovaly aktuální situaci související s válečným konfliktem na Ukrajině.
43. Soud souhlasí s žalovanou, že situaci žalobkyně lze adekvátně řešit prostřednictvím víza za účelem strpení podle § 33 zákona o pobytu cizinců, jehož prostřednictvím lze žalobkyni

zajistit ochranu před nebezpečím, které by jí mohlo hrozit v souvislosti s válečným konfliktem probíhajícím na Ukrajině. K takovému závěru dospěl NSS např. rozsudcích ze dne 29. 12. 2022, č. j. 3 Azs 238/2022-41, a ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27.

44. V citovaných rozsudcích NSS připomněl obsah závazku *non-refoulement*, který vyplývá mimo jiné z čl. 2 a 3 Úmluvy. Tím je povinnost České republiky nevystavit žádnou osobu, jež podléhá její jurisdikci, skutečné hrozbě vážné újmy na životě či zdraví nebo újmě způsobené mučením či nelidským nebo ponižujícím zacházením či trestáním, a to například tím, že bude vyhoštěna či v důsledku jiných okolností donucena vycestovat do země, kde by jí taková újma hrozila.
45. Podle rozsudku č. j. 3 Azs 235/2022-27 ani uložení povinnosti vycestovat ve stanovené lhůtě z území ČR, spojené se zrušením povolení k trvalému pobytu, samo o sobě není v rozporu se závazkem *non-refoulement*. „Stěžovateli se touto povinností neukládá navrátit se do země původu, nýbrž ‚jen‘ vycestovat z území ČR. Dostát závazku *non-refoulement* lze přitom například i navrácením cizince do bezpečné třetí země. [...] V posuzované věci má stěžovatel k dispozici účinné prostředky, jak výkonu takové povinnosti po dobu trvání důvodů znemožňujících jeho vycestování zabránit.“ NSS dodal, že s uložení povinnosti vycestovat je spjato udělení výjezdního příkazu, který v souladu s § 17 písm. d) zákona o pobytu cizinců opravňuje cizince k pobytu na území po dobu jeho platnosti. Cizinec může v této lhůtě iniciovat řízení, v nichž bude zohledňována právě nemožnost jeho vycestování.
46. Argumentem *a fortiori* je tudíž nutno dospět k závěru, že porušením závazku *non-refoulement* není ani uložení povinnosti vycestovat ve stanovené lhůtě z území ČR, která by byla důsledkem zrušení platnosti povolení k pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Žalobkyně může žádat o zvláštní formy ochrany v podobě víza ke strpění pobytu nebo případně i doplňkové ochrany. Soudu je přitom z úřední činnosti známo, že občanům Ukrajiny, kteří nesplňují podmínky pro udělení dočasné ochrany podle zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, a dalších souvisejících předpisů, je z důvodu válečného konfliktu na Ukrajině udělováno vízum za účelem strpění z důvodu existence překážky vycestování ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců (viz např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 5. 1. 2023, č. j. 45 A 3/2022-57, nebo ze dne 26. 1. 2023, č. j. 57 A 3/2022-36).
47. Ostatně Ústavní soud nedávno rovněž konstatoval, že „zrušení povolení k přechodnému pobytu představuje podstatně menší zásah do práv cizinců než v případě jejich vyhoštění, neboť není spojeno se zákazem pobytu na území ČR. Stěžovatelka může usilovat o získání jiného pobytového oprávnění na území ČR. Správní orgány i soudy příležitostně poukázaly na to, že například může podat žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dní za účelem strpění jejího pobytu na území ČR podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tedy z důvodu, že jí ve vycestování brání překážka na její vůli nezávislá.“ (usnesení ze dne 3. 5. 2022, sp. zn. I. ÚS 7/22).
48. Žalobkyně tedy má k dispozici právní prostředky zajišťující, že nedojde k jejímu bezodkladnému vycestování do země původu, a tudíž ani k porušení základních práv (ať již zaručených čl. 2 a čl. 3 nebo čl. 8 Úmluvy), které by s nuceným vycestováním do země původu mohlo být spojeno. Jinými slovy, jediným řešením žalobkyniny situace z hlediska dodržení mezinárodněprávních závazků ČR, včetně Úmluvy, není nutně pouze zachování platnosti zaměstnanecké karty. V situaci, kdy žalobkyně svým jednáním zapříčinila, že nesplňuje zákonné podmínky pro toto pobytové oprávnění, bylo její zrušení v souladu se zákonem.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

49. S ohledem na uvedené tedy soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
50. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto jí soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. srpna 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu